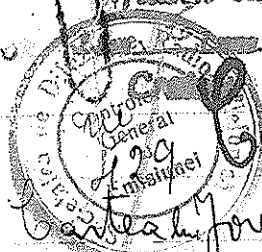

Utilizat la ora 19⁰⁰

gala folclorului

1929

Cartea lui Iov.

285

Cartea lui Iov face parte din cartile sacre ale Sfintei Scripturi. Această carte, mai mult de cât ori care altă, a puzit o imensă literatură introductivă și interpretativă. În același timp, această carte a fost totdeauna înalt prețioasă din punct de vedere al literaturii universale, ca o producție particulară de o deosebită nobilitate. Cartea Iov este considerată, alături de Psalmi, drept cea mai frumoasă zămislire din literatura biblică. În opinia unora dintre criticii și esteticii independenți, cartea aceasta stă alături de cele mai multe creațiuni ale genului omenesc, alături adică de poemele homerice, de divina Comedie, de Don Quijote și de Faust.

Textura cărții este simplă. Dreptul Iov rămânând ^{în pășar} încredințat, nu numai în averea pe care o pierde în ^{în co-}știi secerate de năpraznie, dar și în timpul ^{de} său de lepră, rămânând nedrept în ^{în}credința lui. În

amici în parte și afirmă, pe o splendorică scară de tonalități și de măreție elocută, că sau se știe și novat/cu nimic și că inteligența prietenilor săși este îngâmfată și insuficientă.

Comedia, care a stat de față și a ascultat și învins: mână mâinilor celor trei prieteni și apologia lui Ios, intră în scenă. Acesta este timbrul și impetuosul cântăreț în cele șapte: Elishu.

Elishu, superior celor trei: disputatori de pământ aci, recunoaște că durerile și încercările acestor: vechi nu corespund totdeauna unei: renovații reale din partea noastră. Dumnezeu, uneori, ne trimite nenorociri și prapăt, ca să ne ferescă și să ne așeze împotriva unor păcate și unor semetii: viltătoare, previzibile numai pentru atotștiința dumnezeiească. Așadar, măne Parintele: Gheorghe ne cercetează și ne învesnește, uneori, în chip pedagogic și preventiv.

Procesul (este) învins, prin elocință și prin intel-

Timeea conceptelor lui Eblau până la pragurile ce-
 rului. Extraordinar autor al lui Jov trece din-
 colo de aceste praguri. Insus, Dumnezeu intervine
 în viașă controversă și din dosul cereștilor cor-
 tinae - din dosul futurilor și al trăsnetelor -
 oformă descoperirea celor cinci bărbăți și com-
 plează învătătură lor religioasă și a noastră
 a tuturor. Monarhie cerurilor și al pământului
 este atât de minunată în operele sale - câtora
 din ele ni sunt descrise în stil sublim - și este atât
 de necesară pentru mintea noastră, în pînurile
 sale la cale, în cit. monă muritorilor nu ne
 rămâne ^{altcine!} decât să admitem, să primim totul
 și supunere și cu bunăcuvință și să ne mă-
 rțim pe atotînzepțutul nostru Jovitor și Stăpîn
 Metă capitolele ⁴⁰ și ⁴¹ din cetea Jov, azică în nume-
 rea ghesului divin și de luptă urdeana pînțineri
 și de descrierea celor două minuni ale lui Jov și
 și de a spune că în această dispență de pînă la
 și lași în noi, numai minune și adorație.
 barta Jov e apăsut, înțeață în traducere monă,

Pe lângă capitolele 29 și 30, din traducerea cea nouă a lui Nov, ~~apărută~~ întregă, în Revista Fantezilor Regale. În curând, această traducere va apărea într-o broșură separată. Într-un număr din amănunțit, în cap. 29, de stăruirea lui de seic bojar și firișit, ~~pe lângă~~ arhivă veche rat al unui nobil întreg pe care-l găsim și prezintă și-l studium.

În cap. 30 se înfățișează jalnică lui stare de egipt: fără ac, bolnav, disprețuit, greu jicnit de pleava ~~înșelată~~ celor ce erau mai noștri nobili sări...

In Revista Fundatiilor Regale. Citesc cap. 38 41
no 12 Octombrie 1935, al Revistei Fundatiilor Regale.

Atunci disponibil raspunse lui Iov din valmeza-
quel furtusei si graii:

El me - i: acela care atunci ca spalul meu cu vorbe
nezultate? Invinge-ti corpul, barbatese! Eu
am sa te intreb si tu ai sa ma inveti! Unde hai
tu, cand eu am intenciat pamantul? Spune-mi
daca te pricepi? Cune i-a statornicit masurile
- daca stii - sau cune a intins pe el lanțul de
masurat? In ce au fost suflete temelile lui, sau
cune i-a pus patra din capul unghiei, cand
fusaltan la daltă stelele din mizerie si toti tuge-
rii domnului se bucurau foarte?

Cune a dus la marea cu porti, atunci cand a tap-
nea, intai, cand a iesit din marea? Si cand
i-am pus norii drept nesimut si aegurele drept
brantece, si am tras tarzume meu din jurul ei si
i-am pus zavoare si canaturi, si i-am povinut:
"Pana aici sa vii si mai departe nu! Acis n-ai
râma-re-va trujia valurilor tale!"

dat-ai tu, de când trăiești, porunci dăminetelor?
Ai dăseminat tu zărilor locurile lor, ca să apuce de colțurile
pământului, și răufăcătorii să fie scuturati de pe el?
Pământul se dărușeste ca lutul de pe celălalt și se
împăstritează ca un vestmînt. Atunci celor răi li se
ia lumina și brațul trușas, este zărobit. Mes-ai
tu pînă la izvoarele mării și neclăritățile a-
dăncurii ale oceanului străbătute-le-ai oare?
Ți s-au arătat, oare, partile morții și văzut-ai
pe portarii dunturicului?

Ți-ai dat tu socoteală de largimile pământu-
lui? Spune, dacă știi, cît sînt de mari?
Oare este cahe spie sălaşul lumii? Și în
păvălul - unde este crișul lui? ca să le petrec
în țărâmul lor și ca să te dărușească cărările către
cîmpul lor. - Tu știi bine! Căci pe atunci năi
născut și numărul zilelor tale e sumedenie
Ai ajuns tu pînă la zăcătorile zăpezii și
văzut-ai: mîntușele gîndurilor, pe cari eu

le-am pus deoparte pentru vreme de prepăd, pentru zile de mizerare și de război?

Care este calea pe care se împărtășește ceata și se răpândește pe pământ vântul din Răsărit? Cine îi croiește fagasuri potopului, ploilor și cărării rostogolirii tînetului? Ca să plouă peste un tîmunt unde nu e tipenie de om, peste un pustiu unde nu trăiește nimeni, ca să așeze locuri stepe și pustietăți și să prubie să răsare colțul terbei, Are ploaia vre-un tată? Sau cine a zămislit picăturile de rouă? Din sânul cui a ieșit ghiata, și promova ca din ceruri cine a născut-o?

Ca piatra se fac apele când înghiată și fete și surzi și surde și ghețurile Pleiadelor și să desnozi lanțurile Răstărilor? Tu ești care scoti, la Vremea lui Zodiacul și Urse-Mare, cu porii ei, tu oare-i măr?

Cum ești tu, navilele cerului? Îndepărtești tu, pe pământ, scriptura lor? Poți tu să ridici

și el însuși susține cu tărie că răsplătirile cerești pentru
buna noastră viață pe pământ trebuie să fie, neapărat,
evidente și cu sedentă pămîntescă. Un om drept,
virtuos și temător de Dumnezeu seamănă întotdeauna
cu un harnic lucrător de zi, care seara vine la sta-
pînă și și-și primește plata muncii/depășe
3h... Adevărul cel mare că niște aceste, închipuie
dăruite pe pământ, are prelungiri și corespondențe
negrele dincolo, la lumina definițiilor deșteptate
și, este încă sub orizontul conștiinței lui Dumnezeu
contemporanilor săi.

Pe măsură ce veacurile trec, la răscrisul
venirii lui Christos se adună lucrurile penultimei
luminii desăvârșite. Viața pămîntescă este
de abia un pronos, în templul ceresc și în-
destructibil, arătat ochilor ^{noștri} străluci-
rea duratății mantuiilor și a biruinței
lui asupra morții.

Toată diferența din cer și în jos este pe o platformă

de circumstanțe încă elementare. Ce mai facem cu simetria morală, dacă un om întreg rămâne, în viața aceasta, fără premisele interpretării lui? Când mai es el velle să-și primească plata devotamentului său religios și să vedă că viața lui - petrecută în austeritate - a fost plăcută lui totuși intermi? Era, prin urmare absolut neuzar, după această judecată simplă, ce omul drept și-și ia de laomul virtuti, mai nerute de plecarea lui din viață.

Pe ceasul completei Revelații se apropie. Bazul dreptului lui Iov se multiplică, se unde, altă dată, în zilele Patriarhilor, ~~se vede că~~ ^{de obicei se} ~~regula~~ se vedem pe omul inișu brucându-se de roadele dreptății lui, acum învaleză regula contrarie. Cartea Psalmilor este o lungă tânguire a dreptilor lui Dumnezeu, prișgostiți de rău și nești, toamai pentru întrunșigintă credinței și a dreptății lor.

În concepția încă neclară a celor ce suferă

pentru Legea Dumnezeului Unui, începe să se lumineze
ze de ziă. O cutremur crescândă, o învătătură
sigură și fericită transformă și deservitește
psihologia dreptilor care așteaptă pe Mesia: Viața
această se prelungește în cea viitoare! Războiul
celor ce și-au ostentat pentru dreptate, pentru iubirea
frățească și pentru slava lui Dumnezeu, chiar
dacă ar începe să se arate în lumea aceasta ea
asimilează cumva nevăstăpita: deabia în cealaltă!
Sufletele, durerile și toate nequiritățile și toate
furnele
cu care se luptă înțelepciunea lui Dumnezeu a
pretentilor săi: se risipesc și se topesc în aurora
ea fericită a născării Mântuitorului și a def-
tării lui învătăturii.

Asemenea, avem o eternitate întreaga să
astupăm clarificările, destămurările și răspă-
tările cu care această viață pămîntească ne
rămâne datoră!

În lumina Gospeli Evangheliei, problema lui Dumnezeu

Atunci empușca soartei dreptului plin de bube, zăcănd
afară pe gunoi, afară cu totul răsturnate și trans-
pirate. Va aduceți aminte de parabole

Era o dată un om bogat, care se umbrăca în porfi-
ră, în byssus și peteece și în fiecare zi încorjorat
de olivă. Dar un sărac, asemenea Lazăr zăcea la
poartile lui, plin de bube și era fi prost și să se sature din
ce cădea de la masa bogatului... Și a murit săra-
cul și a fost dus de îngeri în sânul lui Abrahă.
A murit apoi și bogatul... și în iad văd vădându-
ochii, el care în viața lui, a răzuit de sărăcie
pe Abrahă și pe Lazăr în sânul lui... »
la masa lui.

Revelațiunea este acum întreaga viață no-
stră pământiească este cațul cel de jos. Dăru de a-
supra lui este ~~forța~~ fertilității și întrezăntei
impărăției noastre. Și căs. de înțelepciune,
scând de virtute, de austeritate și de secerșie
stă la îndemâna noastră. Hotărârea e prea
(horizontul)